

at fremsætte et Lovforslag til at afhjælpe mulige uheldige Virkninger af Loven, som den kommer til at foreligge herhjemme. Jeg vil derfor tillade mig at opfordre de højtærede Forslagsstillere til i Øjeblikket at tage dette Ændringsforslag tilbage, idet jeg udtaler, at Ministeriet vil følge denne Sag og ved den tidligst indtrædende passende Lejlighed fremsætte et Lovforslag desangaaende. Dermed skal jeg tillade mig at anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget, som det nu foreligger.

Marott: Jeg skal tillade mig at anbefale Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 til Vedtagelse, idet jeg tror, at de ville kunne faa den tilsigtede Betydning: Her er i alt Fald et Omraade, hvor jeg mener, det er rigtigt, at der bliver taget saadanne Forholdsregler, inden dette Lovforslag bliver endelig vedtaget. Vi have nu hørt forskellige Udtalelser mod vore Ændringsforslag. Det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen) og senere det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) opstillede et Skræmmebillede derimod, idet de sagde, at det var meget muligt, at hvis vi ikke vedtog den udvidede Beskyttelse for Oversættelser, vilde danske Forfattere udvandre til Norge. Jeg tror ikke, der er nogen Fare derfor. Det er vist det sidste Nødmiddel, de ærede Herreer benytte overfor vort udmærkede Ændringsforslag angaaende Oversættelsesretten. De danske Forfattere skulle nok blive herhjemme paa danske Forlag, hvor særlig et Par større Forlag byde dem saa udmærkede Vilkaar. Vi maa ogsaa erindre, at selv om Beskyttelsestiden for Oversættelser sættes til 10 Aar, har man, naar man inden 10 Aars Forløb arrangerer en Oversættelse, Beskyttelse for den i 50 Aar efter Forfatterens Død som for et originalt Værk. Jeg ser derfor ikke nogen som helst Fare ved vort Ændringsforslag. Den nævnte Indvending er noget, man har fundet paa nu for at forhindre, at vi blive staaende ved den gamle Lovs Bestemmelser. Faa vi først Loven, som Lovforslaget nu foreligger, kunne vi se, om vi nogen Sinde komme bort fra denne urimelige Beskyttelse.

Det ærede Medlem fra Vinderup følte sig aldeles ikke imponeret af, hvad der var fremkommet i Bladene angaaende denne Sag, altsaa af, hvad man nidenfor Rigsdagen, ude i Publikum mener om det Lovmageri, vi ere i Færd med, og det ærede Medlem sagde med Hensyn til Regeringsforslaget i Holland, at der er Bestemmelsen mere naturlig, fordi Holland

ikke producerer Forfattere, der er ingen indenlandsk Forfattervirksomhed. Det tror jeg nu ikke paa. At man i Holland skulde være saa fattig, at der ikke der skulde være en betydelig Stab af Forfattere, som ogsaa ere interesserede i en Beskyttelseslov, tror jeg ikke. Det ærede Medlem sagde for øvrigt noget, som jeg synes netop er en Anbefaling for vore Ændringsforslag. Han sagde, at de betydelige Forfattere kunne lade sig oversætte inden 10 Aars Forløb. Ja, det kunne de efter det foreliggende Ændringsforslag, thi saa indtræder for Oversættelsen den 50-aarige Beskyttelse. De mindre betydelige Forfattere — sagde det ærede Medlem — ere dem, vi skulle beskytte os mod. Ja, hvad er betydelig, og hvad er mindre betydelig i denne Forbindelse. Det er altid en Skønssag. Men i det ærede Medlems Udtalelse ligger der, at det, vi skulle beskytte os mod, er den Litteratur, som maaske ikke kan kaldes for første Klasse Litteratur af de største Forfattere, men som alligevel kan være god Folkelæsning ogsaa i vort Land. Men saa forekommer det mig, at der er saa meget mere Grund til at vedtage vort Ændringsforslag. Vi skulle ikke beskytte os mod aandelig Paa-virkning af god Litteratur, selv om denne ikke er forfattet af Udlandets betydeligste Skribenter. Naar betydelige Forfattere kunne klare sig med den bestaaende Lov, som vore Ændringsforslag gaa ud paa at opretholde — og det siger selv det ærede Medlem fra Vinderup —, synes jeg, det høje Ting rolig kan vedtage disse Ændringsforslag uden at risikere, at der paa dette Omraade gaar noget som helst i Stykker.

Der blev sagt — vistnok af det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) —, at naar Folketinget sidst havde forkastet et lignende Ændringsforslag vedrørende Oversættelsesretten, maatte Tinget ogsaa gøre det nu. Jeg skal oplyse om, at vort Ændringsforslag er ikke det samme som det, der stilledes af os ved Sagens tidligere Behandling her i Tinget. Vedtagelsen af vore Ændringsforslag betyder, at vi blive staaende ved den nuværende Lovs Bestemmelser paa dette Omraade. Vi bevare kun det bestaaende. Jeg mener, der er saa meget mere Grund dertil, som den højtærede Kultusminister har erklæret, at han vil søge efter Forhandling med Sverige og Norge at faa Beskyttelsestiden nedsat fra 50 til 30 Aar. Hvis man allerede nu indførte den 50-aarige Beskyttelse for Oversættelser, siger det sig selv, at vi